

SHEIKH MOHAMED YAHIA NABIL

De Goddelijke Handtekening

*Waarschijnlijkheid, getallenpatronen en de mathematische
architectuur van de Koran*

First published by JCN Publishing 2026

Copyright © 2026 by Sheikh Mohamed Yahia Nabil

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, scanning, or otherwise without written permission from the publisher. It is illegal to copy this book, post it to a website, or distribute it by any other means without permission.

Sheikh Mohamed Yahia Nabil asserts the moral right to be identified as the author of this work.

De in dit boek weergegeven opvattingen en interpretaties zijn die van de auteur en zijn bedoeld voor educatieve, wetenschappelijke en religieuze studie.

First edition

ISBN: 9789465542195

This book was professionally typeset on Reedsy.

Find out more at reedsy.com

Contents

1	Toeval of Logica?	1
2	Kans met Munt en Dobbelsteen	9
3	De Dobbelsteen met 19 Vlakken	18
4	De Ontdekking van Getal 19	26
5	Feit, Fictie en Controverse	32
6	De Expliciete Vermelding van 19	39
7	Wiskundige Structuren in Soera 74	46
8	Al-Jinn Getallen en Openbaring	55
9	Geheimzinnige Letters en de 'Qaf'	63
10	De Som van 114	71
11	De Basmala en Oude Handschriften	78
12	Het Blok van 19 Soera's	87

Toeval of Logica?

De Basis van Waarschijnlijkheid

Een man loopt op een heldere avond naar buiten. Hij kijkt omhoog en ziet duizenden sterren fonkelen aan een donkere hemel. Voor de meeste mensen is het een prachtig gezicht. Sommigen denken aan de oneindigheid van het heelal, anderen aan de kleinheid van de mens. Maar een enkeling stelt een andere vraag:

Is dit allemaal toeval?

Die eenvoudige vraag heeft de mensheid al duizenden jaren beziggehouden. Filosofen, natuurkundigen, wiskundigen en theologen hebben ieder op hun eigen manier geprobeerd haar te beantwoorden. Sommigen zien het universum als het resultaat van een reeks toevallige gebeurtenissen. Anderen menen dat achter de zichtbare werkelijkheid een diepere orde schuilgaat, een samenhang die niet onmiddellijk zichtbaar is, maar zich wel laat ontdekken.

Dit boek nodigt u uit om die vraag opnieuw te onderzoeken.

Niet vanuit emoties. Niet vanuit tradities. En ook niet vanuit vooroordelen.

Maar vanuit een terrein waarop overtuigingen elkaar vaak ontmoeten: de wereld van de wiskunde, de logica en de waarschijnlijkheid.

Wanneer mensen het woord **toeval** gebruiken, bedoelen zij meestal dat iets onverwacht gebeurt. We gooien een munt op en krijgen kop. We trekken een kaart uit een spel kaarten. We ontmoeten onverwacht een oude vriend in een vreemde stad. Zulke gebeurtenissen lijken willekeurig. Niemand kan ze vooraf met zekerheid voorspellen.

Toch betekent willekeur niet automatisch dat er geen regels bestaan.

Integendeel.

Juist de kansrekening laat zien dat achter ogenschijnlijk chaotische gebeurtenissen vaak verrassend vaste patronen schuilgaan. Een enkele worp met een dobbelsteen vertelt vrijwel niets. Maar wanneer dezelfde dobbelsteen honderdduizend keer wordt gegooid, ontstaat langzaam een herkenbaar patroon. Elk getal verschijnt uiteindelijk ongeveer even vaak. Wat eerst willekeurig leek, blijkt op grotere schaal opmerkelijk ordelijk te zijn.

Dat inzicht vormt één van de fundamenteën van de moderne statistiek.

Door de eeuwen heen hebben wetenschappers ontdekt dat de natuur vol zit met regelmaat.

De banen van de planeten volgen wiskundige wetten.

Kristallen groeien volgens vaste geometrische structuren.

De spiraal van een schelp vertoont een herkenbare mathematische verhoud-

ing.

Zelfs de verdeling van sterrenstelsels blijkt niet volledig willekeurig te zijn.

Overal waar onderzoekers nauwkeurig meten, lijken patronen zichtbaar te worden.

Dat roept een interessante vraag op.

Als de schepping zelf vol orde is, zou een openbaring die volgens gelovigen afkomstig is van de Schepper dan eveneens kenmerken van orde kunnen bevatten?

Dat is precies de vraag die wij in dit boek stap voor stap zullen onderzoeken.

Voordat we die reis beginnen, is het belangrijk om eerst stil te staan bij een eenvoudig maar vaak verkeerd begrepen begrip: **waarschijnlijkheid**.

Waarschijnlijkheid probeert niet de toekomst te voorspellen. Zij beschrijft hoe aannemelijk een gebeurtenis is.

Wanneer iemand een eerlijke munt opgooit, bedraagt de kans op kop vijftig procent. Dat betekent niet dat de volgende worp gegarandeerd kop zal zijn. Ook tien keer achter elkaar munt is mogelijk. De kansrekening zegt alleen dat over een groot aantal worpen beide uitkomsten elkaar uiteindelijk ongeveer in evenwicht houden.

Hetzelfde principe geldt voor veel verschijnselen in het dagelijks leven.

Een enkele gebeurtenis kan uitzonderlijk zijn.

Een groot patroon vertelt vaak een heel ander verhaal.

Juist daarom kijken statistici zelden naar één voorbeeld. Zij zoeken naar herhaling. Naar regelmaat. Naar structuren die steeds opnieuw verschijnen.

In het dagelijks leven gebruiken we deze manier van denken voortdurend, vaak zonder het te beseffen.

Wanneer een arts een diagnose stelt, kijkt hij niet naar één enkel symptoom, maar naar een combinatie van aanwijzingen.

Een meteoroloog voorspelt het weer niet op basis van één wolk, maar op grond van duizenden metingen.

Een forensisch onderzoeker beoordeelt een plaats delict niet aan de hand van één spoor, maar aan de hand van een geheel van feiten die gezamenlijk een steeds duidelijker beeld vormen.

Geen van deze vakgebieden vertrouwt uitsluitend op intuïtie.

Alle vertrouwen zij op patronen.

En precies daar ontmoeten wetenschap en wiskunde elkaar.

De vraag die in dit boek centraal staat, is daarom niet of één opmerkelijk verschijnsel bestaat.

Dat zou weinig overtuigend zijn.

Vrijwel ieder omvangrijk boek bevat toevallige overeenkomsten.

Wanneer men lang genoeg zoekt, vindt men altijd wel een paar opmerkelijke getallen of woordcombinaties.

Daarmee is nog niets bewezen.

De echte vraag luidt:

Wat gebeurt er wanneer tientallen, honderden of zelfs duizenden patronen onafhankelijk van elkaar dezelfde richting lijken aan te wijzen?

Op welk moment houdt toeval op een overtuigende verklaring te zijn?

Wanneer spreken statistici over een uitzonderlijke afwijking?

En hoe berekenen zij zoiets eigenlijk?

Dat zijn vragen waarop de kansrekening verrassend duidelijke antwoorden geeft.

In de wetenschap bestaat een belangrijk onderscheid tussen een waarneming en een hypothese.

Een waarneming beschrijft wat men ziet.

Een hypothese probeert uit te leggen waarom men dat ziet.

Dat onderscheid zullen wij zorgvuldig blijven maken.

Wanneer wij in latere hoofdstukken bepaalde numerieke patronen in de Koran bespreken, zullen wij eerst de gegevens presenteren. Pas daarna onderzoeken wij welke verklaringen daarvoor mogelijk zijn.

Dat voorkomt dat conclusies sneller worden getrokken dan de gegevens toelaten.

Een zorgvuldig onderzoek begint immers altijd met eerlijk kijken.

De Koran zelf nodigt de mens herhaaldelijk uit om na te denken.

Het Arabische woord *tafakkur* verwijst naar diep nadenken en zorgvuldig overwegen. Daarnaast gebruikt de Koran woorden als *ta'aqqul* (het verstand gebruiken) en *tadabbur* (diepe reflectie over de betekenis van de openbaring). Deze begrippen laten zien dat geloof en denken binnen de islam geen tegenpolen zijn, maar elkaar juist versterken.

Allah zegt:

“Denken zij dan niet na over de Koran? Als deze van iemand anders dan Allah afkomstig was geweest, dan zouden zij daarin vele tegenstrijdigheden hebben gevonden.”

(*Soerat An-Nisā' 4:82*)

Deze oproep is opmerkelijk.

De Koran vraagt de lezer niet om blind te geloven, maar om te onderzoeken, te overdenken en zorgvuldig te vergelijken.

Dat uitgangspunt sluit verrassend goed aan bij de wetenschappelijke houding: observeren, analyseren en vervolgens pas conclusies trekken.

Dit betekent niet dat wiskunde het geloof kan bewijzen.

Geloof blijft uiteindelijk meer omvatten dan cijfers alleen.

Liefde laat zich niet volledig uitdrukken in formules.

Schoonheid evenmin.

En ook geloof overstijgt wat een rekenmachine kan berekenen.

Maar cijfers kunnen soms wel aanwijzingen geven.

Zij kunnen laten zien dat bepaalde structuren veel minder waarschijnlijk zijn dan op het eerste gezicht lijkt.

Daarmee vormen zij geen vervanging van geloof, maar een hulpmiddel bij het onderzoeken van opmerkelijke verschijnselen.

Tijdens het lezen van dit boek zult u daarom regelmatig twee vragen tegenkomen.

De eerste luidt:

Wat zien wij werkelijk?

De tweede luidt:

Hoe waarschijnlijk is het dat dit door toeval is ontstaan?

Dat lijken eenvoudige vragen, maar juist zij vormen de basis van eerlijk onderzoek.

Wanneer wij deze twee vragen consequent blijven stellen, ontstaat stap voor stap een helderder beeld.

Niet omdat wij een vooraf vaststaande conclusie willen verdedigen, maar omdat zorgvuldig onderzoek vraagt om openheid én nauwkeurigheid.

In de volgende hoofdstukken maken wij kennis met de belangrijkste begrippen uit de kansrekening en de statistiek. U hoeft daarvoor geen wiskundige achtergrond te hebben. Iedere stap wordt rustig uitgelegd, met herkenbare voorbeelden uit het dagelijks leven.